

Славейче

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЪ КОЛЕДЕНЪ ЛОВЪ

Истинска случка

Къмъ нашия край съществувал обичай срещу Коледа да се убиватъ врабчетата, които се ядатъ на бждни вечер. Майка ми бѣше противъ този ловъ. Казваше ни, че имаме много друга храна за ядене, та не бива да ловимъ врабчетата. Ние съ моето братче гледахме тайно да се измъкнемъ отъ къщи, да се съберемъ съ другаритѣ си и да се надпреварваме въ убиването на малкитѣ птички.

Въ единъ такъвъ день ние взехме прашкитѣ си и скритомъ излязохме отъ къщи. Сутринята бѣше вальло снѣгъ. Сега бѣ престаналъ, но студения вѣтръ го издухваше отъ натрупанитѣ клони снѣгъ и той се забиваше като иглички по лицата ни.

Най-много врабчета се събираха по вишинитѣ около бунара въ Дунивия дворъ. Ние се запихихме къмъ тѣхъ. Другитѣ момчета не бѣха дошли още. Само Дуню бѣше приклькналъ до стобора и подхвърляше трошци на изгладнѣлитѣ врабчета. Той ни направи знакъ тихо да се приближимъ къмъ него.

Азъ застанахъ задъ Дуня и се приготвихъ за стрелба. Две пухкави врабчета се мжчиха да си раздѣлятъ една голѣма троха. Въ това време Дуню опъна ластика. Камъчето, което бѣ поставилъ вътре полетѣ съ страшна сила. Врабчетата въ мигъ се разхвърчаха, а на мѣстото, дето бѣха тѣ, падна моето малко братче. Залисани въ прашкитѣ си, ние не бѣхме забелязали, кога то се е отдалечило отъ насъ и приближило къмъ врабчетата. Камъкътъ го бѣ ударилъ по слѣпото око. Снѣгътъ около него се бѣ зачервилъ отъ кръвта, която течеше отъ носа му.

Двама съ Дуню, съ свити отъ жалъ и страхъ сърдца го заведоха въ къщи.

Тази бждна вечеръ никой не яде отъ гостбитѣ, които майка старателно бѣ приготвила презъ деня. Тя слагаше компреси на братчето ми, а азъ виновно се гушехъ въ леглото.

Тодоръ Ивановъ, ученикъ, с. Илиенци, Софийско



ЗАДАЧИ РЕБУСИ ГАТАНКИ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Хоризонтално: 1. монета; 4. име; 6. главна храна на частъ отъ японското население; 10. мѣстоимение; 12. нота; 13. мѣстоимение; 16. сграда по турски; 17. женско име; 18. пушекъ; 19. желѣзенъ пѣтъ; 20. мѣстоимение; 22. окончание; 26. рѣка въ Италия; 29. две съгласни.

Отвесни: 2. френска буква; 3. мѣстоимение; 4. конь; 5. цифра. 7. грубъ отговоръ; 8. женско име; 9. връхъ; 11. страна въ Азия; 12. видъ грозде; 14. мѣстоимение и съюзъ; 15. притежателно определение; 16. плодъ; 18. предлогъ; 21. градъ въ Югославия; 23. нота; 24. френска буква; 25. нота; 26. нота; 27. и 28. притокъ на Дунава.

Задача: Василь Таневъ Василевъ, у-къ гр. Чирпанъ.

2. Кой градъ въ Македония чентъ налѣво и надѣсно не изгубва значението си?

Задача: Стоянъ Апостоловъ, — ученикъ, София.

3. Име на градъ въ Европа. Първитѣ четири букви показватъ полезно растение, първитѣ шестъ — мъжко име и последнитѣ три — женско име.

Задача: Мих. Николовъ, ученикъ, Сергювецъ — Гор. Орѣховско.

4. Единъ овчаръ пасѣлъ стадо овце. Миналъ човѣкъ край него и го запиталъ:

— Колко овце има въ стадото ти?
— Не зная — отговорилъ овчаря — ако ги броя по 2, 3, 4, 5 и 6, все остава по 1 овца. Броя ли ги по 7 — не остава нито една.

Пита се: колко сѣ били овцетѣ?
Задача: Лилиянка Венева, учка Бургастъ.

5. Колкото и да ме уголѣмявате, все съмъ си малък. Колкото и да ме намалявате, все съмъ си голѣмъ.

Задача: Василчо Марковъ — Перникъ.

На решилитѣ вѣрно всички задачи и ребуси ще се даде по жребие една книжка отъ изданията на Добромиръ Чилингировъ и „Златна библиотека“.

Печатница „Стопанско развитие“

НОВИНИ

Редакцията на в. „Славейче“ честити на всички свои сътрудници, абонати, настоятели и читатели Новата 1940 година и имъ пожелава весело и щастливо отпразднуване на новогодишнитѣ и коледни празници.

Коледна елхичка. Излъзе отъ печатъ и се пушна въ продажба първата книга стихове за деца отъ нашата редовна сътрудница Радка Станимирова, подъ надсловъ „Коледна елхичка“. Издава Добромиръ Чилингировъ. Намира се по всички книжарници въ страната. Цена 10 лева. За абонатитѣ на в. „Славейче“, които си я изпишатъ направо отъ редакцията, се отстъпва за 5 лева, изпратени въ чисти пощенски или гербови марки.

Козарче е заглавието на новата книга стихове за деца и юноши отъ нашия сътрудникъ Ас. Калояновъ. Цена 12 лева. За абонатитѣ на „Славейче“, които си я изпишатъ отъ редакцията се отстъпва за 10 лева.

РЕШЕНИЕ НА ЗАДАЧИТЪ ОТЪ БРОЙ 3.

Ребусътъ: хоризонтално: пещъ, макъ, аръ, за, комъ, катетъ, ледъ, отъ, по, мащъ, рогъ.

Отвесно: пажъ, еръ, азъ, какъ, домъ, та, калъ, Ботевъ, медъ, по, Богъ.

1. Велосипедистътъ.
2. Писалка.
3. Къща.
4. Жбитъ въ устата.
5. Деня и нощта.
6. Стра-Дания.

Много деца сѣ решили само ребуса или само нѣкои отъ задачитѣ. Печатимъ имената само на тѣзи, които сѣ дали повече трудъ и сѣ решили всички задачи и ребуса. Тѣ сѣ: Иванъ Щеревъ — Пловдивъ; Дичка Василева — с. Надежда; Панайотъ Каровъ — с. Вѣтрень; Мих. Дочевъ — с. Лѣджене; Надежда Пирева — Варна; Върбанъ Ст. Рангеловъ — с. Комощица и Димитъръ Досковъ — София.

Всички получаватъ подаръкъ по една книжка отъ изданията на „Златна библиотека“.

КОЛЕДНА ЕЛХИЧКА

стихове за деца отъ

Радка Станимирова

Цена 10 лева.

Издава Добромиръ Чилингировъ. Намира се по всички книжарници. За абонатитѣ на в. „Славейче“, които си я доставятъ направо отъ редакцията, се отстъпва за 5 лева, изпратени въ чисти пощенски или гербови марки.

Три книги за 20 лева

1. Златно сърдце, отъ Георги Крънзовъ цена 20 лв. подвързана 30 „
2. Прощката лѣкува, отъ Георги Крънзовъ цена 5 „
3. Коледна елхичка, отъ Радка Станимирова цена 10 „

Тѣзи три книги можете да получите само срещу 20 лева, изпратени въ чисти пощенски или гербови марки до редакцията на в. „Славейче“.

За подвързана „Златно сърдце“ трѣбва да изпратите 25 лв.

Добромиръ Чилингировъ

издава най-хубави и най-евтини книги за деца и юноши.

Търсете неговитѣ издания по всички книжарници въ царството!

Искайте безплатно каталогъ направо отъ издателството!

Адресъ: Добромиръ Чилингировъ, София. IV. бул. Князь Карлъ Шведски, 37.

СТРАНСТВУВАНИЯТА НА ОДИСЕЯ

12. ОДИСЕЙ ПОЛУЧАВА ПОДАРЪЦИ

Тогава царъ Алкиной повикалъ синоветѣ си и имъ казалъ:

— Нека всѣки отъ васъ да даде на чужденеца по единъ подаръкъ. Така той ще забрави обидата, която му нанесохте.

Всѣки отъ царскитѣ синове далъ на Одисея по нѣщо за споменъ, като прѣвъ Евриалъ му поднесълъ своя подаръкъ.

Царъ Алкиной и царица Аре-та сѣщо дали на Одисея скъпи подаръци отъ злато и скъпоценни камъни.

Най-после при него се приближила и Навзикая и му казала:

— Дано боговетѣ бждатъ милостиви къмъ тебе и те закрилятъ презъ време на пѣтуването. Но когато стигнешъ въ своята родина, спомни си за мене. Не забравяй тази, която спаси живота ти!

Трогнатъ отъ тѣзи сърдечни думи на хубавата девойка, Одисей ѝ отвърналъ:

— Божествена Навзикая, знай, че никогда нѣма да те забравя. Винаги ще си спомнямъ за тебе, като за безсмъртна богиня, която спаси живота ми. Нека боговетѣ бждатъ къмъ тебе сѣщо така добри, както ти бѣше къмъ мене. Желая ти да бждешъ най-щастливата девойка на земята.

Вечерта на угощението въ честь на Одисея билъ повиканъ и пѣвецътъ Демодокъ. Той билъ слѣпъ, но изкусенъ пѣвецъ. И запѣлъ той за подвизитѣ на грѣцкитѣ герои въ троянската война, за свадата на Ахила съ Одисея. Очитъ на Одисея се напълнили съ сълзи, като слушалъ пѣвеца да пѣе за него и неговитѣ другари. Той се помъчилъ да скрие вълнението си. Но когато пѣвецътъ запѣлъ за дървения конь, съ помощта на който грѣцитѣ превзели Троя и избили нейнитѣ защитници, Одисей не можалъ да скрие сълзитѣ си.

Тогава царъ Алкиной заповѣдалъ на пѣвеца да спре своята пѣсень и запиталъ Одисея:

— Защо се натъжи толкова, страниче, отъ тази пѣсень? Кажй, кой си ти, и защо се вълнувашъ при спомена за тази битка? Да не би и ти да си участвувалъ въ нея?

13. ОДИСЕЙ РАЗКАЗВА СВОЯТА ИСТОРИЯ

— Отъ кжде да почна най-първо, — и кжде да свърша? — казалъ Одисей на царъ Алкиной. — Много нѣща се случиха съ мене, при спомена за които очитъ ми се напълватъ съ сълзи и сърдцето ми се свива отъ болка. Боговетѣ ме отрупаха съ много злочестини. А сега нека да ви кажа името си, та да знаете кой ви е билъ гостъ. Азъ съмъ Одисей, синътъ на Лаерта. Живѣя въ прочутата Итака, при високата Неритъ планина. Много острови заобикаляйтъ Итака, но отъ всички той е най-далече отъ сушата. Каменистъ и безплоденъ е островъ Итака, но ражда смѣли юнаци. Затова нѣма друга земя, която да обичамъ повече отъ своята скъпа родина. Божествената нимфа Калипсо ме задържа въ своитѣ дълбоки пещери, като искаше да ѝ стана съпругъ. Сѣщо и лукавата Цирцея, която живѣе на островъ Еа, пожела да ме задържи въ своитѣ прекрасни дворци, защото и тя искаше да ѝ стана съпругъ. Но нищо не можеше да спре сърдцето ми, защото нѣма по-мило

отъ роденъ край, макаръ въ чужда страна богатство и охолство да ми се предлага. А сега да ви разкажа за жалното си пѣтуване, следъ като трѣгнахъ отъ Троя за своя домъ. . .

14. ВЪ ГРАДА НА ЦИКОНИТЪ

— Когато напустнахме Троя и корабитѣ ни излъзоха на открито море, вѣтрътъ ни подгони и ни отведе въ Исмаръ, страната на циконитѣ. Моитѣ хора, жадни за плячка, нападнаха града, избиха много мъже и деца, ограбиха домоветѣ имъ и богата плячка си подѣлихме. На всѣкиго по равенъ дѣлъ се даде, да не може никой на другаря си да завиди. Следъ това настояхъ да се качимъ на корабитѣ и пѣтя си да продължимъ. Но тѣ не ме послушаха, а се отдадоха на веселие. Колѣха овци на морския брѣгъ, на буйни огньове ги печеа и пиеха вино въ изобилие.

Но въ това време избѣгалиятъ цикони, повикали своитѣ съседи отъ близкитѣ градове, и рано въ зори ни нападнаха. Отъ всички страни се нахвърлиха върху насъ безброй мъже въоръжени. Захвана се битка жестока. Много отъ моитѣ хора загинаха, но и ние храбро се държахме. Цѣлъ день се бихме и привечеръ, като видѣхме, че не можемъ съ победа завърши, бързо се на корабитѣ поканихме и отплувахме далече въ морето. Отъ всѣки мой корабъ по шестима души бѣха убити.

15. ВЪ СТРАНАТА НА ЛОТОСА

Въ морето ни чакаше нова беда. Черни облаци се спузнаха отъ всѣкжде. Буря издигаше морскитѣ вълни и ги блѣскаше въ корабитѣ, които летѣха безъ посока. Силенъ вѣтръ удрѣше платната на корабитѣ и ги раздираше. Най-после прибрахме платната и така стоимъ два дни и две нощи, като сърдцата на всички ни се свиваха отъ мъжа и скръбъ. На третия день зората се показа и вѣтрътъ утихна. Издигнахме отново платната и корабитѣ ни пакъ поеха своя пѣтъ. Деветъ дни пѣтувахме и вѣтроветѣ отново се появиха и пакъ заблѣскаха корабитѣ ни на разни посоки. На десетия день наближихме страната на лотофагитѣ, които се хранятъ съ цвѣтето лотосъ.

Щомъ стигнахме на брѣга, пратихъ да намѣрятъ вода за пие, а другаритѣ ми седнаха въ корабитѣ да вечерятъ. Следъ като се нахранихме, пратихъ двама отъ моитѣ храбри юнаци да идатъ навътре въ страната и да разбератъ, какви люде живѣятъ въ тази земя.

Но като отишли тамъ, тѣ се събрали съ лотофагитѣ, които не само не имъ направили никакво зло, но имъ дали да ядатъ отъ тѣхния лотосъ. А тѣ като се наели съ сладкия плодъ, забравиха за насъ и никакъ не мислѣли да се връщатъ назадъ, нито пъкъ вестъ да ни пратятъ. Единичкото имъ желание било да останатъ при лотофагитѣ и да се хранятъ съ лотосовия плодъ. Но азъ съ вѣрни другари трѣгнахъ да ги дира. Намѣрихъ ги весели и доволни, забравили другари и родина. Бързо ги довлѣкохъ на корабитѣ, завързахъ ги здраво подъ весларскитѣ седалища, и заповѣдахъ на всички да се качатъ на корабитѣ, да грабнатъ веслата и да продължимъ своя пѣтъ. Страхувахъ се да не би и други да ядатъ отъ лотосовия плодъ и да забравятъ своята родина. (Следва)

ЧУДНИЯТЪ РОМАНЪ НА КУМЪ ЛИСАНЪ

отъ ДИМ. СТОЕВСКИ

Най-новата книга-поема за деца и юноши

отъ 9 до 99 години

бликаща отъ хуморъ и мъдростъ.

Човѣшкиятъ животъ, съ всички негови добри и лоши страни, представенъ алегорично отъ животнитѣ.

150 голѣми страници. Надъ 5000 стиха. 30 илюстрации по майсторство илюстрации-гравюри отъ безсмъртния нѣмски художникъ

Вилхелмъ Каулбахъ.

Одобрена и препоръчана отъ М-вото на Народното просвѣщение съ окръжно № 412 отъ 31. I. 1939 год.

Цена 40 лв., подвързана 50 лв.

Продава се въ всички по-добри книжарници.



Сега се настанихъ добре и моятъ родъ ще разбере, що значи, да е свой на власт: на всички ще намѣря азъ мѣста, где рашитѣ зимуватъ; че умъ царува, умъ робува, но умъ и паткитѣ пасе — дано навредъ се разнесе тази стара мъдростъ, що мнозина забравиха сѣ отъ години!

Издание на Игнатъ Коюмджиевъ бул. Царъ Освободителъ 8, София. Пош. чек. с/ка № 980

ЗАПИСВАЙТЕ НОВИ АБОНАТИ!

Въ началото на тази учебна година поради усложненото международно положение, не можахме да получимъ нужното число абонати, което се отрази доста зле върху нашата работа. Ние молимъ всички наши настоятели да използватъ новогодишнитѣ и коледни празници за увеличаване числото на абонатитѣ. Съ това ще ни направятъ ценна услуга! Ние отъ своя страна ги улесняваме въ тази работа, като продължаваме срока за абонирането съ право на безплатната книжка-премия до 25 януарий 1940 година. Използвайте това обстоятелство, за да увеличите числото на абонатитѣ! Подкрепете ни въ нашата доста трудна при днешнитѣ времена работа! Докажете, че цените дѣлото на в. „Славейче“!